

Mănăstirea de la Bârsana

Joi, 08 Septembrie 2016

Aceasta sfanta manastire, plina de taina Crucii si a Invierii lui Hristos in Biserica Sa, sinteza intre evlavie si arta, unde rugaciunea ziditoare de suflet frumos se uneste cu munca artistica, ziditoare de lumina construita din piatra si lemn, Barsana - este o icoana a sufletului crestin ortodox maramuresean la rascruce de milenii, o speranta pentru un viitor binecuvantat, este un loc sfant unde natura se uneste cu Biserica in Liturghie cosmica.

Aceasta sfanta manastire, plina de taina Crucii si a Invierii lui Hristos in Biserica Sa, sinteza intre evlavie si arta, unde rugaciunea ziditoare de suflet frumos se uneste cu munca artistica, ziditoare de lumina construita din piatra si lemn, Barsana - este o icoana a sufletului crestin ortodox maramuresean la rascruce de milenii, o speranta pentru un viitor binecuvantat, este un loc sfant unde natura se uneste cu Biserica in Liturghie cosmica.

Valea Izei este tinutul de legenda al sufletului romanesc. Dincolo de coline si paduri, exista o alta geografie - mai profunda - , aceea a sentimentelor. La temelia tuturor acestora - coline, paduri, sentimente - se afla credinta, iubirea si nadejdea. Aici, in aceste locuri, oamenii si lucrurile sunt impacate cu ele insele, impacati cu ei insisi.

Sfantul lacas al Manastirii Barsana apropie, o data mai mult, Valea Izei de Dumnezeu. O manastire de maici este inceputul retemeluirii a ceea ce a fost odinioara, o vatra de ortodoxie intr- un autentic, „picior de plai, pe- o gura de rai”. Aici, ca si- n alte locuri miraculoase din tara, intelegem, mai bine,

locul neamului romanesc, intre Dumnezeu si bucata de pamant.

Apartinand de Episcopia Ortodoxa Romana a Maramuresului si Satmarului, Manastirea „Soborul Sfintilor 12 Apostoli” din Barsana este situata la 22 de km sud- est de municipiul Sighetul Marmatiei, la iesirea din Barsana, spre podul Slatioarei, unde spatiile dumbravilor largi ale Izei se stramteaza, spre localitatea Stramtura, fiind cel mai stramt vad al Izei.

De la kilometrul 17 al Drumului Judetean 186, trecand pe sub o frumoasa poarta maramureseana, se rasuceste in sus aleea care duce lin spre manastire; intrarea in incinta propriu- zisa se face pe sub semetul Turn - clopotnita, dincolo de care, pe partea dreapta, biserica tasneste mladioasa spre cer - pana nu demult, cea mai inalta biserica de lemn din lume.

De la biserica porneste aleea pietruita si strajuita de flori ce duce spre Staretie, constructie supraetajata de o cuceritoare fantezie arhitectonica. Pe pajistea verde din stanga aleii se afla un Altar de vara si un Aghiasmatar, pe dambul din dreapta se inalta Casa Voievodala, o remarcabila transpunere creatoare a stilului maramuresean al bisericilor de lemn iar la oarecare distanta, Casa Artistului - o fermecatoare casuta destinata sa gazduiasca, pentru repaus si creatie, carturari si mesteri ai frumusetii sacre. In spatele Staretiei si pe latura dinspre sosea se afla chilii, ateliere, arhondaricul, praznicarul cu trapeza si o seama de anexe gospodaresti, iar in partea de sud- est a manastirii, in imediata vecinatate a Turnului - clopotnita, se afla Muzeul de icoane si carte veche Gavril de Barsana.

Ceea ce fascineaza la Barsana, dincolo de duhul locului de buna randuiala monahala, este desavarsita unitate stilistica si simtul artistic fara gres care guverneaza intregul asezamant, pe linia unei traditii imbogatite prin evlavie creatoare. Puritatea liniilor de la Barsana e ca o tamada pentru ochi si pentru inima: filocalie (iubire de frumos) mladiata in lemn! Impresia neobisnuita a vegetalului prefacut in «slava statatoare» impartaseste ochiul cu un fel de sfintenie ca de inceput de leat, iar «gura de rai» a baladei capata deodata consistenta si chip.

Nici o nota discordanta in aceasta armonie a sfinteniei cu frumusetea, in aceasta minunata sinteza de geniu taranesc si cucernicie ortodoxa: arhitectura, sculptura ornamentala si iconografia isi raspund una alteia fara monotonie, dar si fara stridenta, intr- o impartasire fireasca, integrand pana si accesoriile cele mai «umile», precum scoarta, cerga sau stergarul. Tragand la Barsana si bucurandu- te in tihna de duhul primitor al locului, ca pelerin sau doar ca simplu turist, frumusetea ti se aseaza de la sine in suflet.

La Barsana, Ortodoxia este vrednica de traditia ei, iar sufletul romanesc rasufla spre zaristea lui mai buna. E o dovada ca inca putem raspunde vremurilor pe limba noastra, cu acea simplitate esentiala prin care credinta si fapta, feciorelnic nuntite, binemerita sa intre, cu candelile pline, in camara Mirelui dumnezeiesc.

Manastirea Barsana este un dar si o binecuvantare a lui Dumnezeu nu numai pentru dreptcredinciosul popor maramuresean cu biserici stravechi si sfinti ierarhi care au pastrat unitatea poporului si a credintei sale apostolice; ci este un dar si o binecuvantare a lui Dumnezeu pentru intreg neamul romanesc si pentru Biserica Ortodoxa martira prin marturia data pentru Hristos de- a lungul veacurilor in zbuciumata sa istorie.

La Barsana, tu cel acum traitor, treci prin experienta unica a inzidirii in durata harului. Fericit cel care poate marturisi:

«Si eu am fost la Barsana».

<http://www.manastireabarsana.ro/>